

9. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΒΑΦΕΣ

Οι λεπτές ρωγμές δείχνουν ότι η επιφανειακή χρωματική στρώση είναι ασύμβατη με την προηγούμενη της χρωματική στρώση. Η ρηγματωμένη στρώση πρέπει να αφαιρεθεί με τρίψιμο και στη συνέχεια η επιφάνεια να περαστεί με κόλλα ή αστάρι.

Η "φλούδα πορτοκαλιού" προκαλείται συνήθως από τη χρήση ρολών βαφής κακής ποιότητας. Η επιφάνεια μπορεί να ξαναβαφεί με τη χρήση ρολού καλής ποιότητας από συνθετικό υλικό ή μαλλί.

Οι σταγόνες και οι ανωμαλίες του χρώματος, οι οποίες αργούν να στεγνώσουν αποτελούν ένα συνηθισμένο φαινόμενο. Δεν πρέπει να περνιούνται ξανά με τη βούρτσα, όσο είναι νωπές. Αφήνονται να στεγνώσουν, τρίβονται για να αφαιρεθούν και η περιοχική ξαναβάφεται. Η περιμετρος της ξαναβαμμένης περιοχής προσαρμόζεται στην υπόλοιπη επιφάνεια με ελαφρό πέραςμα του πινέλου.

Οι αποκολλήσεις της χρωματικής στρώσης δημιουργούνται,

όταν αυτή δεν προσφύεται καλά στο υπόβαθρο. Αυτό μπορεί να οφείλεται στην ανεπαρκή προετοιμασία του υπόβαθρου ή, σπανιότερα, σε προβλήματα της ίδιας της βαφής. Όταν στεγνώσει η βαφή, η επιφάνεια τρίβεται για να αποκολληθούν πλήρως τα σαθρά τεμάχια και στη συνέχεια περνιέται με κόλλα ή αστάρι πριν από τη νέα βαφή.

Οι "ρυτίδες" στη χρωματική επιφάνεια οφείλονται στο ότι η χρωματική στρώση που βρίσκεται κάτω από την τελική στρώση δεν είχε στεγνώσει πλήρως. Το φαινόμενο εμφανίζεται συνήθως λίγα λεπτά μετά την εφαρμογή της τελικής στρώσης. Σε τέτοια περίπτωση η διαδικασία βαφής πρέπει να σταματήσει αμέσως και η ρυτιδωμένη στρώση να σκουπιστεί με καθαρό πανί για να αφαιρεθεί, όσο είναι ακόμη νωπή. Στη συνέχεια η επιφάνεια αφήνεται να στεγνώσει καλά, τρίβεται για να αφαιρεθούν τα υπολείμματα και ξαναβάφεται.

Οι φυσαλίδες στην επιφάνεια

της χρωματικής στρώσης αποτελούν συνηθισμένο φαινόμενο, που μπορεί να οφείλεται σε ασυμβατότητα της βαφής με το υπόστρωμα ή των διαδοχικών στρώσεων βαφής μεταξύ τους. Οι περισσότερες εξαφανίζονται με το στέγνωμα της βαφής. Αν παραμείνουν λίγες και μεγάλες φυσαλίδες, μπορεί να σπάσουν με μυτερό κοπίδι και στη συνέχεια η περιοχή να καθαριστεί με τρίψιμο και να περαστεί με λεπτή στρώση κόλλας για ταπετσαρίες τοίχου. Αν το φαινόμενο είναι έντονο, η στρώση πρέπει να αφαιρεθεί με τρίψιμο και στη συνέχεια η επιφάνεια να περαστεί με κόλλα ή αστάρι.

Οι λεκέδες στη χρωματική επιφάνεια μπορεί να οφείλονται στο ότι η βαφή περιείχε ρύπους ή στο ότι κάποια συστατικά του υπόβαθρου "ενεργοποιήθηκαν" από τους διαλύτες της βαφής. Η ανεπαρκής κάλυψη της προηγούμενης χρωματικής στρώσης μπορεί να αντιμετωπιστεί με την εφαρμογή νέας παχύτερης χρωματικής στρώσης. Σε αυτήν

την περίπτωση δημιουργείται ο κίνδυνος να εμφανιστούν σταγόνες και ανωμαλίες στην τελική επιφάνεια. Αυτό αποφεύγεται με τη χρήση ειδικών βαφών "μιας στρώσης", οι οποίες έχουν μεγάλη περιεκτικότητα σε χρωστικές ουσίες ή με την εφαρμογή αρχικά μιας λεπτής χρωματικής στρώσης και μιας δεύτερης, όταν αυτή στεγνώσει.

Η κιμωλίωση που χαρακτηρίζει την αποσύνθεση της επιφάνειας οφείλεται στην ανεπαρκή επάλειψη του υποστρώματος με υλικό πρόσφυσης της βαφής (αστάρισμα). Εμφανίζεται ως λευκή και εύκολα απομακρυνόμενη σκόνη στην επιφάνεια.

Οι εξωτερικοί ρύποι λόγω της ατμοσφαιρικής ρύπανσης προσκολλώνται υπό μορφή στερεών μικροσωματιδίων επάνω στις επιφάνειες των κατασκευών, γεγονός που οδηγεί στη σταδιακή χημική αλλοίωση των χρωματισμών και, σε βάθος χρόνου, στο σχεδόν πλήρη αποχρωματισμό των εξωτερικών επιφανειών των κτιρίων.

1. Λεπτές ρωγμές στη χρωματική στρώση.
2. Ώψη "φλούδας πορτοκαλιού".
3. Ρυτίδωση της επιφάνειας.
4. Αποκόλληση της χρωματικής στρώσης.
5. Σταγόνες του χρώματος.